

РЕШЕНИЕ

№ 6466

гр. София, 17.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 10.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6870** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение № 5321 от 09.08.2019 г., постановено по адм. дело № 986/2019, АССГ/2 отменя като незаконосъобразна наложената ПАМ по чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП, вр. с чл. 44, ал. 1 от Наредба № 1 за обществения ред и опазване на общинските имоти на територията на [община], за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство по отношение на МПС, собственост на Л. Д.. В жалбата срещу ПАМ има искане от Д. да бъде осъдена [община] да му заплати имуществени вреди в размер на 30 лева, неправилно взета такса за паркиране. Производството пред АССГ/2 състав е било разделено, като в частта, представляваща иск за заплащане на имуществени вреди производството е отделено и образувано в настоящото дело. Ищецът прави искане за присъждане на разноски.

Ответник по иска, [община], чрез представляващ оспорва иска, твърди, че съставът по чл. 1 от ЗОДОВ е неприложим, като твърди отсъствие на отменен административен акт. Искането е за отхвърляне на иска.

Прокурор от СГП дава заключение за основателност на жалбата.

Съдът, като взе предвид доводите на страните във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Искът е допустим. С оглед на съдържанието на исковата претенция, се касае до иск с правно основание по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, доколкото е заявено искане за присъждане

от съда на обезщетение за имуществени вреди, за които се твърди да са настъпили в резултат от незаконосъобразен акт на орган при общинска администрация С., при изпълнение на административна дейност. Съгласно чл. 204, ал. 1 от АПК за допустимостта на иска е необходимо да е налице предхождаща отмяна на административния акт по съответния ред. В случая, исковата претенция е основана на налична съдебна отмяна на заповедта за прилагане на принудителна административна мярка.

Искът е предявен от надлежна страна, предвидена сред лицата, които могат да търсят обезщетение в разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, респ. чл. 203 от АПК. Същият е предявен и против надлежен ответник, доколкото по смисъла на чл. 205 от АПК искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт са причинени вредите. Безспорно е, че по отношение на ищеца била приложена ПАМ от служители на администрацията на [община], което се вижда от заповед № 01-2570/12.12.2018 г., издадена от кмета на общината. С тази заповед на основание чл. 44 от Наредба 1 за обществения ред и опазване на общинските имоти на [община] са определени общински служители за „задържане и освобождаване на автомобили чрез техническо средство „скоба“; събиране на такси за паркиране и освобождаването на неправомерно паркирали МПС“. Не се спори, че ПАМ е отменена с влязъл в сила съдебен акт.

От приложените по делото писмени доказателства, а и от приложения фискален бон /стр. 3 от дело № 103/2019г на АССО /, се установява, че на 30.12.2018 г. спрямо автомобила на ищеца е приложена принудителна административна мярка за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3 от ЗДвП, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство. За освобождаване на автомобила жалбоподателят е заплатил сума от 30 лв., като на фискалния бон е посочено основание такса наказателна скоба.

С влязъл в сила съдебен акт тази принудителна мярка, приложена по отношение на ищеца е отменена. Не е спорно, че за освобождаване на МПС е платена сумата 30 лева.

За да възникне правото на иск за обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е необходимо да са налице няколко кумулативно определени предпоставки, а именно: да има причинена вреда - имуществена или неимуществена; да съществува незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината; незаконосъобразният акт, действието или бездействието да са при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. При липсата, на който и да е от елементите на посочения фактически състав, не може да се реализира отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

В конкретния случай, е установена по делото наличната отмяна на издаден при изпълнение на особена по своя характер административна дейност, свързана с административно-наказателната дейност, акт – заповед за прилагане на принудителна административна мярка. Безспорно е, плащане на такса на общинските служители от 30 лева за освобождаване МПС – „такса наказателна скоба“. Установено е че в резултат на наложената принудителна административна мярка ищецът е претърпял имуществени вреди в установен и доказан размер. Същите се изразяват в заплатената

от страна на ищец сума от 30 лева. Търпените имуществени вреди, в доказан размер са в пряка причинно следствена връзка по заплащане такса, за наказателна скоба, което като ПАМ е приета за незаконосъобразна. Съдът не намира да липсва елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Основания за ангажиране на отговорността на държавата са предвидени в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, а именно: да е налице вреда и да е установено по безспорен и категоричен начин причинно-следствена връзка между незаконосъобразния административен акт и твърдяната като настъпила в резултат на същия от ищеца вреда.

Съгласно разпоредбата на чл. 4 ЗОДОВ, държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени виновно от длъжностното лице. Поради това и отговорността се характеризира като обективна, безвиновна, а възникването на правото на обезщетение предполага установяване на незаконосъобразни действия или бездействия или отменен незаконосъобразен административен акт, какъвто е конкретният казус. По силата на разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявяват иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административните органи и длъжностни лица, като ищецът е длъжен да проведе пълно и главно доказване на претенцията си както по основание, така и по размер.

В случая претенцията е единствено до заплащане на платената такса наказателна скоба от 30 лева, с която сума, ищецът е ощетен, като неправилно взета от общински служители.

Предвид установеното и прието от доказателствата по делото, съдът намира, че исковата претенция се уважава изцяло. По направено искане за присъждане на разноски, такива са платени в размер на държавна такса от 10 лева, която се присъжда на ищеца.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ

ОСЪЖДА [община] да заплати на Л. Л. Д. от С., [улица],ет. 2 на основание чл. 203 от АПК вр. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ сумата 30 (тридесет) лева, обезщетение за имуществени вреди, както и сумата 10 (десет) лева, деловодни разноски за платена държавна такса.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия